

בבית המשפט העליון

רע"א 5735/24

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשים: 1. פאולינה מטיאס
2. זיווה גבור
3. אבי מטיאס

נגד

המשיב: מס שבח מקרקעין

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד (השופט ש' בורנשטיין) שניתנה ביום 5.7.2024 בו"ע
62396-12-23

בשם המבקשים: עו"ד גלעד אבני

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטתה של ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ש' בורנשטיין) אשר ניתנה ביום 5.7.2024 בו"ע 62396-12-23 (להלן: ועדת הערר והחלטת ועדת הערר, בהתאמה), במסגרתה נדחתה בקשתם של המבקשים לחזור בהם מההסכמה למחיקת הערר ולקבוע את התיק לדיוני הוכחות. להסכמתם זו של המבקשים ניתן תוקף של פסק דין בפסק דינה של ועדת הערר בהליך העומד במרכזה של בקשה זו, אשר ניתן ביום 10.6.2024.

2. דין הבקשה להידחות אף מבלי לקבל תשובה.

3. המבקשים תוקפים את פסק הדין שנתן בית המשפט המחוזי בגדרו של ערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963, ובהחלטה אשר סגרה את תיק הערר. הלכה למעשה, ההליך שלפניי הוא בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" אשר באה בגדרה של תקנה 148א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: תקנה 148א).

4. החלטת ועדת הערר, וכן פסק דינה אשר ניתן קודם לכן בהסכמת המבקשים, נטועים בעובדותיו הפרטיקולריות של המקרה ואינם מעוררים שום שאלה משפטית עקרונית אשר חורגת מעניינם הפרטני של בעלי הדין ואשר ראוי לה, לפי טיבה ומהותה, להתברר במסגרת בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי". כמו כן, אני סבור כי מתן רשות ערעור על החלטת ועדת הערר איננו דרוש כדי למנוע עיוות דין.

5. המסקנה אליה הגעתי לא תשתנה גם אם אתייחס להחלטת ועדת הערר כאל "החלטה אחרת". נימוקיו של בית המשפט הינם נכונים, לגופם של דברים.

6. אשר על כן, הנני דוחה את הבקשה 148א. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז בתמוז התשפ"ד (23.7.2024).

ש פ ט